■ سال بیست‌وهفتم ■ شماره ۷۷۷۰ ■ پنجشنبه ■ ۲۰ آبان ۱۴۰۰

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
چاپخانه همشهری
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۱/۴۸ | اذان مغرب ۱۷/۱۹ | نیمه شب شرعی ۲۳/۰۵ | اذان صبح فردا ۵/۱۱ | طلوع آفتاب فردا ۶/۳۷

سخن روز

امام علی (ع)
با رعیت فروتن باش.

نهج البلاغه: ن ۴۶، ص ۹۷۶

نیکو خردمند: هیچوقت اینکه اسم کجا باشد برایم مهم نبود

هیچ وقت در سینما و تلویزیون کوتاهی و بلندی نقش و اینکه اسمم کجا باشد برایم خیلی مهم نبود. زمانی که با بهمن فرمان آرا درباره نقش در فیلم «خاک آشنا» صحبت کردیم، خیلی خوشحال شدم هم برای همکاری با فرمان آرا و هم برای نقشم زیرا بسیار متفاوت بود؛ زنی که صاحب نمایشگاه نقاشی بود.

موزه سینمای ایران به مناسبت زادروز زنده یاد نیکو خردمند بازیگر و دوبلور سینما و تلویزیون بخش‌هایی از گفت‌وگو با این هنرمند را منتشر کرد.

یک چیز دیگر هم هست که همه لازم دارند و آن این است که بدانیم ما کیستیم و در اینجا چه می‌کنیم.

دنیای سوفی، یوستین گردر
حسن کامشاد

نـــگاره
فرهاد آرام راد

به یاد کامبیز درمبخش

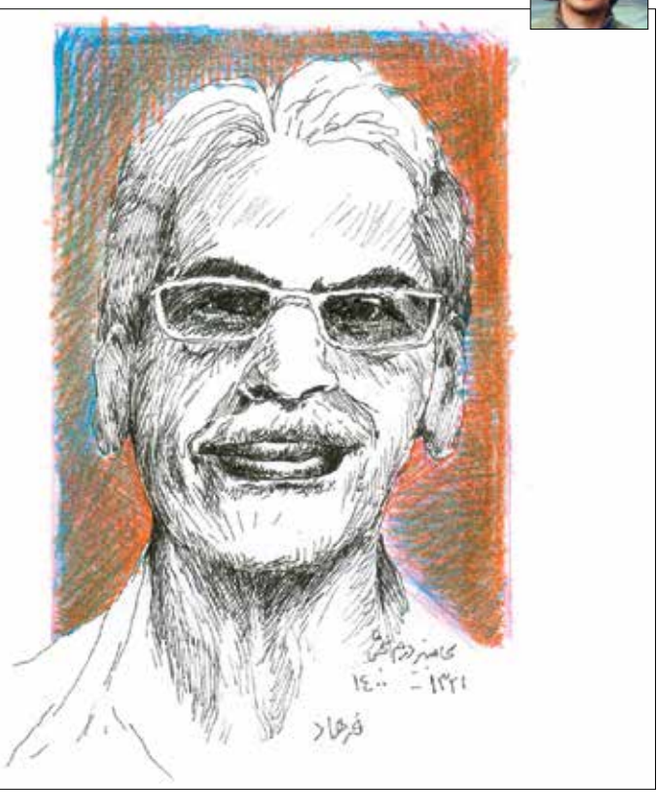

درباره صدرالدین زاهد به بهانه اجرای نمایش «افسانه ببر»

پرو پیمان مثل نقالی

یادداشت

عماد سالکی
کارگردان تئاتر

وقتی بحث از تئاتر ایران به میان می‌آید بی‌اختیار نام بزرگان این عرصه از ذهن می‌گذرد و چهره‌هایی صاحبنام که تئاتر ایران به اشکال مختلف مدیون حضور، زحمت و عرق‌ریزان آنها در صحنه است. نام‌هایی از دیروز تا امروز مثل عبدالحسین نوشین، شاهین سرکیسیان، حمید سمندریان، مهین و مصطفی اسکویی، پری صابری، عباس جوانمرد، رکن‌الدین خسروی، آربی آوانسیان، علی رفیعی، بهرام بیضایی و بسیاری دیگر که نام و هویت هنر تئاتر را برای نسل امروز سرپا نگاه داشته‌اند تا نسل امروز بتوانند گنجینه‌ای پربها دراختیار داشته باشد به نام تئاتر. با تعریف تئاتر همگی آشنا هستیم اما اگر بخواهیم خلاصه‌ای از ذات این هنر را در چند سطر کوتاه بیان کنیم حتماً اصلی‌ترین تعریف این است که تئاتر، هنری است پویا و به گرمای نفس و حضور تماشاگران زنده. امروز در این شرایط که کرونا آزادی این تنفس را با چارچوب‌های معین و مشخص محدود کرده اما هنوز هم هستند استادانی گرانبها که در کنار جوانان تئاتری، کار روی صحنه می‌برند و نمی‌گذارند چراغ تئاتر خاموش شود. یکی از این نام‌های عزیز، صدرالدین زاهد است که این روزها، نمایش «افسانه ببر» را روی صحنه دارد و تمام سختی‌ها و محدودیت‌ها را قبول کرده تا به‌همه ما بیاموزد که هنر تئاتر را باید روی صحنه جست‌وجو کرد نه جای دیگر. استادی که رنگ و بوی همان دوران طلایی تئاتر را می‌دهد و ما را یاد کارگاه نمایش و گروه بازیگران شهر می‌اندازد. نام صدرالدین زاهد یادآور بین‌المللی بودن و شهره بودن تئاتر ایران است و تداعی‌کننده همکاری‌اش با پیتر بروک و آنچه ذکرش بسیار طولانی خواهد بود. درک زاهد و آثارش، درک دورانی است که تئاتر ایران در اوج شکوفایی خود بود و این دوره حالا به امروز رسیده و با وجود چنین چهره‌های درخشانی است که هنر نمایش به پیش می‌رود، وسیع‌تر می‌شود و پروپیمان‌تر. وقتی او با این کوله‌بار تجربه و با این همه دانش و خستگی‌ناپذیری ادامه می‌دهد و هنوز در این سن و در این شرایط، کار روی صحنه می‌برد ما درس می‌گیریم که هنر عشق است و روز خوب و بد نمی‌شناسد. یاد می‌گیریم که خسته نشویم و به‌جای حرف زدن، کار کنیم. تئاتر عشقی است که عاشقان‌اش می‌دانند و صدرالدین زاهد یکی از این عاشق‌هاست. زاهد، با نمایش‌نامه «افسانه ببر» در طول اقامتش در فرانسه آشنا شد و به آن علاقه پیدا کرد. متن ساختاری شبیه نقالی دارد و خیلی نزدیک به نقالی و آیین سخنوری و شیوه‌های شاهنامه‌خوانی ایرانی است.

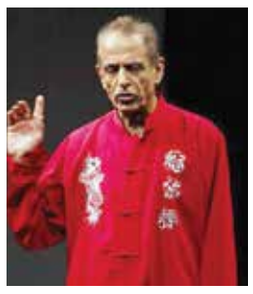

داریو فو معمولاً سوژه‌ای برای نوشتن نمایشنامه انتخاب می‌کند و در برابر تماشاچی‌ها و در اجرا آن را بسط و گسترش می‌دهد و به مرور زمان که متن گسترش پیدا می‌کند اجراها هم ساختاری متفاوت از هم پیدا می‌کند. حتی خیلی وقت‌ها از «فو» می‌خواستند این نمایشنامه‌ها را چاپ کند و او هم این کار را انجام می‌داد اما بعدا دوباره روی سوژه یا نمایشنامه کار می‌کرد و طبیعی است بیشتر آثار فو با متون اولیه آن تفاوت‌های زیادی دارد. زاهد هم در اجرای خود که ترجمه و اقتباس‌اش را خودش انجام داده دقیقاً همین کار را می‌کند و همه اینها باعث می‌شود که هر اجرا، اجرایی متفاوت از دیگر اجراهایش باشد و او در هر کدام از این اجراها، ظرفیت و پتانسیل بالا و نبوغ خود را در تئاتر نشان می‌دهد و همین‌هاست که صدرالدین زاهد را برجسته و یگانه در دل تئاتر زنده نگاه خواهد داشت.

هنر جاری و ساری در روستاها

هنر و روان

شهره طاعتی
مددکار اجتماعی

در جوامع شهری امروزی بیشتر هنرها، رسوم و مناسبات بین فردی و جامعه‌ای دستخوش تغییرات شده است و از حالت سنتی و شاید قدیمی خود به نحوی به سوی تجدد و به روز شدن گرویده است. در بسیاری از شاخه‌های هنری نیز این تغییرات به وجود آمده و از آن حالت سنتی خود به سمت اثری جدید و حتی نوعی دیگر از آثار سوق پیدا کرده است. به طور مثال هنر نقاشی، سفالگری و... در گذشته‌های دور یا نه چندان دور به صورت چند سبک و مدل مشخصی توسط هنرمندان ارائه می‌شد اما درحال حاضر می‌توان آثاری را دید که در نقاشی سبکی نو دارند و در سفال نیز چهره‌ای نو و در بعضی آثار کالاهایی جدید با نیاز جامعه امروزی تولید شده است. این نوگرایی هم دارای حسن است و هم می‌تواند آسیب‌زا باشد. حسن آن در ایجاد خلاقیت و پویایی بیشتر در بین هنرمندان شده ولی آسیب آن در به وجود آوردن دیدگاهی کاسب کارانه است تا اینکه هنرمندانه باشد.

اما در جوامع روستایی هنوز می‌توان آثار هنری بکر و دست نخورده‌ای مشاهده کرد. روستاییان با همان هنرمندی که از اجداد خود به ارث برده‌اند به خلق آثار هنری می‌پردازند که بیشتر آنها مورد استفاده روزانه‌شان قرار می‌گیرد؛ مثلاً در بافت فرش و گلیم که یک هنر کاملاً تخصصی و هوشمندانه است به صورت آموخته‌های سینه به سینه از نسل‌های قبلی خود اجرا می‌کنند و به عنوان یک اثر مورد استفاده در منازل و زندگی روزانه‌شان می‌شناسند.

اگر نگاهی تحلیلگرانه‌تر به زندگی روستاییان بیندازیم، می‌بینیم که بیشتر زندگی آنها با هنر گره خورده که شاید خودشان متوجه این امر نباشند ولی به واسطه نوع و سبک زندگی خود از دوران کودکی با هنرهای متفاوتی آشنا می‌شوند که در طول زندگی‌شان مورد استفاده است. در این جوامع آسیب هنر نوظهور و متجدد کمتر از جامعه شهری است زیرا در اکثر روستاها به ترکیب رنگ‌ها و مدل اثر خلق شده از قدیم‌الایام پایبند هستند و برای دست ساخته‌هایشان اغلب از رنگ‌هایی که خود از طبیعت وام گرفته‌اند و از عوامل طبیعی برای درست کردن آن استفاده می‌کنند، بیشتر از رنگ‌های بازاری مورد توجه‌شان است. به همین دلیل روح اثر هنری آنها بسیار دل انگیزتر از همان مدل اثر است که توسط یک فرد شهری و با مواد صنعتی ساخته می‌شود.

در روستاها مثلاً حصیر، سبد و غیره چون جزو ملزومات مورد استفاده روزانه است به هنر بافت آن به چشم یک اثر هنری نگاه نمی‌کنند، اما ما می‌توانیم با توجه بیشتر به روستاها و ارائه آگاهی و شناخت به آنها بابت اینکه بدانند هنر در سراسر زندگی‌شان جاری و ساری است و با چه ارزش والایی به خلق این آثار می‌پردازند، می‌توانند در زنده نگه داشتن این هنرهای دست نخورده، برای نسل‌های بعدی کمک شایانی کنند زیرا وقتی ضرورت وجود و ارزش یک اثر از نظر سازنده آن بدرستی شناخته شود آن را از فعالیت‌ها و ملزومات روزمره زندگی نمی‌دانند و به آن با ارزشگذاری بیشتری نگاه می‌کنند.

درست ببینیم

پیشنهاد

رضا درستکار
منتقد سینما

اگر قرار باشد از فیلم‌های روی پرده اکران، یک اثر را انتخاب کنم به‌عنوان منتقد سینما، پیشنهادم تماشای «قهرمان» اصغر فرهادی است؛ فیلمی که دیدنش در پیدا کردن نقطه دید مناسب نسبت به موجودیت خودمان اثربخش است. «قهرمان» می‌تواند این زمینه را به‌وجود بیاورد به شرط این که درست ببینیم و در حین اینکه از دیدن فیلم لذت می‌بریم به لایه‌های زیرین توجه لازم را معطوف داشته باشیم.

در میان کتاب‌هایی که پیش‌تر مطالعه کرده‌ام خواندن کتاب «دریای ایمان» نوشته دان کیوپیت با ترجمه حسن کامشاد را پیشنهاد می‌کنم؛ کتاب ارزشمند فلسفی که علاوه بر ایجاد و طرح پرسش که ذات معمول این حوزه است به زیبایی به آنها پاسخ می‌دهد. این ویژگی را شاید کمتر در دیگر کتاب‌های فلسفی پیدا کنید.

در میان آثار امروز که موسیقی شیش و هشت زیاد شده و دلیلش احتمالاً دردسرهای بسیار زیادی است که در زندگی با آن مواجه هستیم، به‌جای یک اثر، هنرمندی را پیشنهاد می‌کنم که توانست موسیقی را در حد اعلا نگه دارد. خود من هم برای فرار از تزاحم، موسیقی شیش و هشت گوش می‌کنم اما قبول کنید این نوع موسیقی خیلی به تکرار رسیده و یکنواخت شده است. بنابراین توصیه می‌کنم آثار لئونارد کوهن را گوش کنید تا روحتان بیشتر پرورش پیدا کند. من آدم غرب‌گرایی نیستم اما معتقدم هنرمندان هر جا که برای بشر کار کردند خویشاوندان معنوی ما هستند همان‌طور که عباس کیارستمی، اصغر فرهادی و... خویشاوندان جهانی هستند.

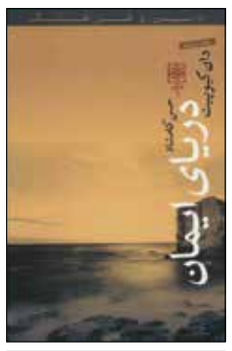

تئاتر را باید همیشه رفت و دید. اثر خاصی توصیه نمی‌کنم، برای دیدن آثار روی صحنه وقت بگذارید. درست است تئاتر امروز کمی فضای محدود و حقیرانه پیدا کرده اما تقلا و تلاش بچه‌های تئاتر برای روشن نگه داشتن چراغ سالن‌های نمایش ارزشمند است، آن هم در شرایط عسر و حرج امروز که هیچ سود مادی نمی‌برند. فضای این سالن‌ها به تلاش بچه‌های تئاتر و نفس تماشاگر زنده است. در حد امکان باید نمایش‌های روی صحنه را تماشا کرد و کمک کرد تا متن‌های خوب به تئاتر برگردند. تئاتر یک اتفاق زنده است و این اتفاق شاید با هیچ چیز دیگری قابل معاوضه نباشد.

دعا عامل تقویت اراده و اعتماد به نفس

نکته

اسماعیل علوی
دبیر گروه پایداری

دعا سرلوحه برنامه‌های عبادی در تعالیم همه مکاتب الهی است. بدان جهت که دعا و نیایش مؤثرترین عامل در تهذیب نفس و صفای باطن بوده و دسترس‌ترین و عمیق‌ترین شیوه‌ای است که پیوند انسان با ذات لایتناهی خالق هستی را برقرار می‌سازد. دعا موجب پرواز روح به سوی ملکوت و فضای معطر معنوی و عرفانی شده و برای سوق دادن انسان به سوی فضایل و کمالات از ظرفیت‌های ممتاز پرورشی برخوردار است. بر این اساس در آیات مختلف قرآن، به عنوان اصلی‌ترین ارزش و در روایات به عنوان برترین عبادات؛ بلکه مغز و مخ آن مطرح شده است.

با آنکه راه‌های زیادی برای دستیابی به کمال و دوری از آلودگی‌ها وجود دارد، ولی از نظر قرآن، دعا و نیایش نسبت به سایر شیوه‌ها از کارایی بیشتری برخوردار است. آنجا که می‌فرماید: «قُل لا یعبَأُ بِکم رَبّی لولا دُعائُکم؛ بگو پروردگارم برای شما ارجی قائل نیست، اگر دعای شما نباشد.» (فرقان/۷۷) رسول خدا(ص) نیز در همین ارتباط فرموده است: «الدُّعاءُ مُخُ العِبادَةِ؛ دعا مخ و مغز عبادت است.» همچنین می‌فرماید: «اَفضَلُ العِبادَةِ الدُّعاءُ» دعا بهترین عبادت است.» همان‌گونه که هر چیزی دارای بن و اساسی است که امور مربوط به آن بر آن استوار است، عبادت و پرستش خداوند نیز بر مغز و مخ آن یعنی دعا استوار است و بدون آن ارزش حقیقی خود را از دست می‌دهد. بنابراین عبادت بدون دعا، همانند اسکلتی بی‌جان و پیکری بی‌روح خواهد بود.

بر همین اساس رسول خدا(ص) می‌فرماید: «الدُّعاءُ سِلاحُ المؤمِنِ وَ عَمودُالدین وَ نُورُ السَّماواتِ والاَرض» دعا اسلحه مؤمن و ستون دین و نور آسمان‌ها و زمین است. دعا و نیایش در سیره معصومین(ع) نیز از جایگاه بسیار ارجمندی برخوردار می‌باشد، طوری که بخش‌های بسیاری از زندگی آنان(ع) با دعا و نیایش همراه بوده و دعاهای بسیاری از سوی امامان معصوم(ع) تعلیم شده است.

خشوع و راز و نیاز عمیق معنوی و عرفانی معمولاً هنگام دعا اتفاق می‌افتد که اثر بسیاری در صفای باطن دارد. معارف بلند مکتب اسلام که پایه و تبیین عالی‌ترین درس‌های عرفانی، اخلاقی، فرهنگی و رفتاری است در قالب دعا عرضه شده و حقیقت عبودیت و هویت بندگی یک انسان کامل را به نمایش می‌گذارد. از این‌رو قرآن کریم و بزرگان دین دعاهایی را تعلیم کرده‌اند که انسان را به مرحله والایی از صفا و تقوا می‌رساند. تا آنجا که به وصف امیرمؤمنان علی، «خالق و آفریدگارشان در روح و جانشان، بزرگ جلوه کرده و غیر خداوند در نظرشان کوچک است.» دعا کردن، آن هم با الفاظ، اذکار و مضامین عالی و معنوی می‌تواند الطاف و رحمت خدا را به سوی انسان جلب کند و امنیت و آسایش را به ارمغان آورد. ارتباط معنوی با خالق هستی، تأثیر گرفتن و خود را در مسیر فیض و رحمت واسعه الهی قرار دادن و اتصال به منبع هستی‌بخش و سرچشمه امنیت و عظمت است. همان چیزی که کلام وحی بدان تصریح دارد «اَلا بِذِکرِاللهِ تَطمَئِنُّ القُلُوبُ» (ایمان به خدا و یاد او آرامش‌بخش دل‌ها است) انسان مؤمن به قدرت و عظمت الهی متکی بوده و از هیچ چیز در دنیا نمی‌هراسد؛ چرا که یقین دارد اگر خدا نخواهد، هیچ شر و آزاری به او نمی‌رسد و با دعا و توسل می‌تواند به دفع شر و جذب خیر بپردازد.

دعا با ایجاد رابطه میان انسان و خدا چنان نیروی معنوی و قدرتمندی به انسان می‌بخشد که مایه تجدید امید، تقویت اراده و آزاد شدن توانایی‌های عظیم وی می‌شود. دعا و نیایش تأثیر بسزایی در نفس انسان دارد و اعتماد به نفس و قدرت او را افزایش می‌دهد و با دفع اضطراب و نگرانی از دل او، احساس امنیت و آرامش را بر وی حاکم می‌سازد. مؤمن هنگام دعا کردن احساس می‌کند که به خدا نزدیک‌تر است و به پناهگاه مطمئن و با قدرتی تکیه دارد. این احساس، اعتماد به نفس، امنیت، آرامش، نشاط و توانمندی را درون انسان ایجاد و دوام می‌بخشد.

در ماجرای جنگ بدر - که نخستین و سخت‌ترین جنگ بزرگ مسلمین با مشرکان بود - تعداد مسلمانان کمتر از یک‌سوم دشمن بود، به علاوه مسلمانان حتی از کمترین تجهیزات جنگی برخوردار نبودند، ابن‌عباس در این‌باره نقل می‌کند: شبی که روز آن جنگ بدر رخ داد، پیامبر(ص) همراه مسلمین به مناجات و راز و نیاز به درگاه الهی پرداخت. پیامبر(ص) رو به قبله ایستاد و دست‌هایش را به سوی آسمان بلند کرد و آنچنان در نیایش و استغاثه غرق شد که عبا از دوشش به زمین افتاد. رسول خدا(ص) در دعایش می‌گفت: «خدایا! وعده‌ای را که به من داده‌ای تحقق بخش، پروردگارا اگر این گروه مؤمنان نابود شوند، پرستش تو از زمین برچیده خواهد شد.»

هنرمندان در فضای مجازی

صفحه مجازی هنرمندان این روزها هم بیشتر معطوف به جوایزی است که از جشنواره‌های بین‌المللی دریافت کرده‌اند یا درباره فیلم‌هایی است که اکنون بر پرده سینما است. تمام بازیگران فیلم سینمایی «تومان» با انتشار پوستر این فیلم در صفحات خود مخاطبان را به تماشای این فیلم در سینما تشویق کرده‌اند. همچنین برخی موزیسین‌ها و شعرا و نویسندگان بزرگداشت اقبال لاهوری، شاعر پارسی‌گوی پاکستانی را گرامی داشته‌اند.

■ **چهره‌ها**

بهرام رادان، بازیگر سینما و تلویزیون با انتشار ویدیویی عاشقانه «گربه سیاه» نوشت: «گربه سیاه ۱۰ آذرماه روی پرده می‌رود، منتظر دیدارتان در سالن‌های سینما هستیم، برنامه اکران تمام شهرها بزودی اعلام می‌شود.»

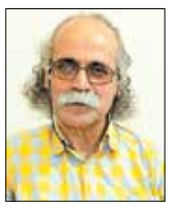

فرهاد حسن‌زاده نویسنده کودک ونوجوان متنی را با عنوان در اهمیت شناخت مخاطب استوری کرده است. در این متن آمده است: «مخاطب شما باید اطلاعات پایه‌ای از آنچه می‌خواهید به او بگویید را داشته باشد. مثلاً اگر مخاطب شما بچه‌های دهه نودی باشند و بخواهید در کتاب‌تان از نوار کاست بگویید، مطلقاً هیچ درکی از مفهوم مورد نظر شما نخواهند داشت.

همیشه باید از مفاهیم و مثال‌هایی استفاده کنید که برای مخاطب‌تان ملموس باشد. فراموش نکنید اگر مخاطب نتواند با مفهوم مطروحه در کتاب ارتباط برقرار کند، خیلی زود از ادامه خواندن منصرف شده و آن را کنار می‌گذارد. پس همیشه پیش و در طی نوشتن کتاب، مخاطب را پیش روی خود ببینید و تصور کنید اگر رودررو درباره محتوای کتاب خود با او صحبت می‌کردید، آیا متوجه مفهوم و منظور شما می‌شد یا خیر؟ رعایت همین نکات ساده باعث می‌شود کتاب شما به یک کتاب موفق و پرفروش تبدیل شود.»

گلاره عباسی، بازیگر سینما در صفحه خود با انتشار سکانسی از فیلم مارمولک، از انتشار نسخه ویژه نابینایان با صدای بهرام افشاری خبر داده و نوشته: «بهرام افشاری فیلم سینمایی «مارمولک» به کارگردانی کمال تبریزی را برای نابینایان توضیح‌دار کرد.

گروه سوینا این نسخه از فیلم مارمولک را روز پنجشنبه ۲۰ آبان‌ماه ساعت ۱۹ در چهارچوب برنامه فیلمخانه منتشر می‌کند. پس از آن، روی سایت سوینا در دسترس مخاطبان قرار می‌گیرد. نظارت متن و ضبط این برنامه به عهده کیوان کثیریان بوده و متن روایت آن را محدثه واعظی‌پور نوشته است.»

هادی تقی‌زاده، نویسنده و پژوهشگر هم با استوری خود از فراخوان هجدهمین دوره جایزه ادبی واو خبر داده است. او به نقل از صفحه رسمی این جایزه نوشته: «در این فراخوان، از تمام نویسندگان و ناشران خواسته شده تا سه نسخه از رمان‌های ایرانی خود را که چاپ اول آنها در سال ۱۳۹۹ بوده، تا پایان آبان ماه، به نشانی تهران، صندوق‌پستی ۵۹۷-۱۹۵۸۵ ارسال نمایند. داوری مرحله اول این جایزه با دریافت اولین اثر، آغاز خواهد شد.»

محمد کارت با استوری فیلمش «شنای پروانه» خبر جایزه این فیلم از جشنواره فیلم‌های آسیایی بارسلونا را منتشر کرد. او در استوری خود نوشته: «فیلم سینمایی «شنای پروانه» به کارگردانی محمد کارت، تهیه‌کنندگی رسول صدرعاملی در ادامه موفقیت‌های خود در بخش ویژه جشنواره فیلم‌های آسیایی بارسلونا (۶ تا ۱۵ آبان ۱۴۰۰/ اسپانیا) حضور داشت و جایزه بهترین فیلمنامه را از آن خود کرد. محمد کارت، حسین دوماری و پدرام پورامیری فیلمنامه «شنای پروانه» را به نگارش درآورده‌اند.»

عکس نوشت

تأثیر کرونا بر فعالیت همه مراکز فرهنگی، هنری و تفریحی بر کسی پوشیده نیست. حال با واکسیناسیون عمومی و بهبود شرایط مراحل اولیه آماده سازی و کوبیدن برف قبلی در پیست اسکی توچال انجام شده است و با بارش‌های جدید، پیست بازگشایی خواهد شد./ ایلنا